

A régészeti szakfelügyelet keretében novemberben elvégezték gépi humuszolást, valamint az ásatási kutatóárkok és szelvények megnyitását követően, 3-4 fő régészeti bontómunkás és 1 fő régésztechnikus részvételével elvégeztük az előkerült 19 objektum és 20 stratigráfiai egység (kerek, kis és közepes méretű gödrök, cölöplyuk és 3 D–É-i irányú árok) metszetre történt, majd teljes bontását, fotó- és rajzi dokumentációját, valamint a D-i és Ny-i szelvényfal dokumentálását. A regisztrált jelenségeket és a kutatási terület határait a BTM geodétái két alkalommal bemérték.

Egy, a D-i szelvényfaltól É-i irányban kb. 17 m-re feltárt újkori gödör kivételével az összes, a régészeti szakfelügyelet és a megelőző feltárás keretében előkerült, dokumentált jelenség a munkaterület D-i határától számított kb. 8 m széles sávon belül helyezkedett el. A többé-kevésbé intaktnak tekinthető márgafelszín ebben a sávban enyhe, folyamatos terepesést mutat É-i irányban, a Bérc utca felé. Az ettől északabbra fekvő terület lejtése lépcsőzetes, nagy méretű, sittel töltött gödrökkel, teraszosítás nyomaival, kis téglalapítmények alapozásaival tagolt; a márgafelszín jórészt bolygatott. A feltöltés és a humuszréteg vastagsága a terület legnagyobb részén 10–200 cm között változik.

A feltárt jelenségek kora keltező értékű leletek hiányában vagy nem volt meghatározható, vagy újkorinak, recensnek bizonyult. A 3 gödörből előkerült kis számú, kis méretű, késő vaskorra keltezhető kerámiatöredék a velük egy kontextusból származó újkori/recens kerámia és egyéb szemét alapján másodlagos helyzetben lévőnek tekinthető. A terület késő bronzkori megtelepedési horizontjára mindössze egy jellegtelen, kisméretű, szórvány kerámiatöredék utal. Az előkerült kisszámú, szórvány régészeti lelet a citadella platója felől lemosódó, erodálódó talajrétegekből származik.

A feltárás eredményeként kijelenthető, hogy az építési telek területén a természetes erózió, valamint az erőteljes újkori és recens bolygatottság (teraszosítás, épületek, közművek, 2. világháborús pusztítás és az azutáni tereprendezés) következtében, valamint a terület szórványos régészeti korú megtelepedettsége (az ismert gellérthegyi lelőhely kiterjedésének É-i határa) folytán komolyabb régészeti korú megtelepedés nyoma nem található. Régészeti korú jelenségek előkerülésére legfeljebb a telek legdélebbi, nagyobb mélységű földmunkavégzés és feltárás által jelenleg nem érintett sávjában lehet számítani, az ismert késő bronzkori és késő vaskori település (KÖH 43174) legészakibb határa valószínűleg ebben a sávban húzódik. A feltárásnak a terület régészeti megtelepedésére és rétegtani jellemzőire vonatkozó eredményei összhangban állnak a Maráz Borbála által 2004–2007 között, a Bérc utca más telkein végzett próba- és megelőző feltárások, régészeti megfigyelések során nyert eredményekkel.

TÓTH FARKAS MÁRTON

52. Budapest I, Logodi utca, Bugát lépcső (KÖH 39583)

Kö

Az elektromos művek a Logodi utca teljes hosszában, a Ny-i oldalon a járda vonalában kicserélte az elektromos kábeleket 2014. június hónapban. Az új kábeleket mindenütt a régi nyomvonalán fektették le. Régészeti objektum, illetve régészeti lelet nem került elő.

A Bugát lépcsőnél, a Logodi utca és az Attila út között, 2014. június. 13-án, elektromos kábelfektetést végeztek a meglé-

vő nyomvonalon, Logod falu itt feltárt és bemutatott templomromján keresztül. A tervek pontos nyomvonalat nem adtak meg az építetőnek, hanem a meglévő kábelek megkeresését írták elő. Az eszerint eljáró munkavezető a Logodi utca mentén megtalálta a lépcső mellett levezető szakaszt, amely az É-i templomfalán egy korábbi áttörés helyén jut be a templom belsejébe. (Az áttörés kb. 20 cm-t érint az eredeti alapozásból a többi az 1940-es évek kiegészítésén halad keresztül szinte a felszínen!) A továbbiakban a kábelek több ágra szakadnak, amelyek közül az építésvezető a felszíni nyomok alapján a legutóbb megbontott kövezetet figyelve érte el a templom Ny-i falát. Itt csak egy kábelt talált, amely a magasan lévő faltetőn, ugyancsak szinte a felszínen halad kifelé a templomból. Ezután kutatóárokmal D felé tovább kereste a kábeleket a templom falán kívül, és kb. fél méterre meg is talált egy kábelköteget, amelyet azonban az itt álló fa gyökereinek elvágása nélkül nem tudott volna megközelíteni. Ezután úgy döntött, hogy az új vezetékét a korábban talált szimpla vezeték nyomvonalán, a falat mélyebben áttörve vezeti ki a templom belsejéből. A helyszínen megjelent Vákár Tiborral és a helyi munkavezetővel a Budapesti Történelmi Múzeum részéről abban állapodtunk meg, hogy a már megkezdett és nagyrészt elvégzett munkát fejezzék be, és hétfőig adjanak lehetőséget a fal dokumentálására (fotó, geodézia). 2014. június 16-án, miután az árkot a kivitelező megtisztította lefotóztuk a templomfal érintett szakaszát, valamint geodéziai felmérést készítettünk. A geodéziai felmérés kiterjedt a templom látható falainak egészére is, mivel korábban itt nem volt alkalmunk modern geodéziai felmérést készíteni. A dokumentálás megtörténte után a vezetékét elkészítették és az árkot visszatöltötték.

VÉGH ANDRÁS

53. Budapest I, Öntőház udvar (KÖH 52385)

Kk, Ú, Tő

A Várkert-bazár felújításának szerves részét képezték az Öntőház udvar területén végzett helyreállítási munkák és új közművek telepítése, amelyeknek régészeti megfigyelését 2014. január 14-ig, végig „hivatalból” folyamatosan figyelemmel kísértük. Ezután 2014. március 7. és április 11-e között több, a tereprendezéshez és a kert végleges kialakításához kapcsolódó földkitermeléssel járó tevékenységek szakfelügyeletét láttuk el. (Ezekről a munkákról a Budapesti Történelmi Múzeum sajnos nem minden esetben kapott előzetesen tájékoztatást!) Mivel azonban a helyreállítási program még ez után is folytatódott (vö. az udvar É-i zárófalának, azaz a 9. sz. várfalnak a tisztítása + az udvar Ny-i támfala mögött szivárgórendszer kiépítése), így a munkák teljes lezárására részünkről végül 2014. augusztus legvégén, szeptember elején került sor.

Március 7-én az udvaron több É–D-i és K–Ny-i árkot húztak közműfektetés céljából. Az árkok mélysége viszonylag csekély volt, 100–120 cm között, és kizárólag a modern kori feltöltési réteget érintették.

Március 17-én, az udvar közepén, téglalap alakú árok kiásására került sor. Mint kiderült, ez az udvar lejtős kialakításához szükséges támfal alapozási árka, amelynek É-i részén a 16. századi, és fokozottan védett, Öntőműhelyhez tartozó É–D-i és K–Ny-i irányú falak által határolt sarok került elő. Itt rétegmegfigyelésekre nem volt lehetőségünk, a fal dokumentálása és geodéziai felmérése megtörtént. A falak megóvása érdekében geotextillel való letakarásukat kértük, amit aznap el is végeztek.